

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการศึกษาได้นั้น หลักสำคัญประการหนึ่งคือ การพัฒนาคุณภาพประชากรในชาติให้มีคุณภาพที่ดี โดยเป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงและสมบูรณ์ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพทางจิต มีสมรรถภาพทางกายสูง ตลอดจนมีความสามารถทางสติปัญญาด้วย

การพัฒนาคุณภาพของประชากร เพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีส่วนหนึ่ง ได้แก่ การทำให้มี "สุขภาพดี" ซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญอันดับแรก การมีสุขภาพดี หมายถึง "สภาพการณ์ที่ประชากรทุกคนในประเทศ มีภาวะสุขภาพอยู่ในระดับที่มีชีวิตอย่างมีคุณค่าทั้งในทางเศรษฐกิจและสังคม สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตน" (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531)

การมีสุขภาพร่างกายที่ดีนั้น เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ และปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้เรามีสุขภาพที่ดี นอกจากเรื่องโภชนาการและการพักผ่อนแล้ว การออกกำลังกายถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่ทำให้คนมีสุขภาพแข็งแรง และยืดอายุให้ยืนยาวขึ้น วิธีการออกกำลังกายของคนเราสามารถเลือกทำได้หลายอย่าง ทั้งนี้แล้วแต่ความถนัด และความพึงพอใจของแต่ละบุคคล

และแม้ว่าในปัจจุบันวิทยาทางการแพทย์มีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น สามารถป้องกันและรักษาโรคต่าง ๆ ได้มากมาย ดังนั้นสาเหตุส่วนใหญ่ของการเสียชีวิตจะมาจากโรคที่ไม่ติดเชื้อและจากพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา ยาเสพติด ฯลฯ ซึ่งโรคต่าง ๆ เหล่านี้เราสามารถป้องกันได้หรือ ทำให้ทุเลาลงได้ โดยการออกกำลังกาย ควบคุมอาหาร และมีพฤติกรรมในการดำรงชีวิตที่เหมาะสม การป้องกันเสริมสร้างสุขภาพ เป็นวิธีที่ได้ผล และประหยัดที่สุดสำหรับการมีสุขภาพที่ดี ดังนั้นการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพจึงมีประโยชน์และมีความสำคัญ ดังนั้นทางการแพทย์จึงได้ใช้การออกกำลังกายในการป้องกันโรค และช่วยฟื้นฟูสุขภาพ หลังจากการเป็นโรคได้ผลดีมาก นอกจากนี้ การออกกำลังกายยังมีผลต่อระบบต่างๆ ของร่างกาย เช่น กล้ามเนื้อ

กระดูก หัวใจ ปอด เส้นเลือด ระบบประสาท การย่อยอาหาร และการขับถ่าย ทำงานได้ดีขึ้น เป็นผลทำให้ร่างกายเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ มีสุขภาพสมบูรณ์ และสมรรถภาพของร่างกายสูง สามารถประกอบกิจกรรม หรือการงานต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นระยะยาวนาน โดยไม่เหนื่อยง่าย และเมื่อเลิกงานแล้ว ร่างกายจะหายเหนื่อย สามารถคืนสู่สภาพปกติ เร็วกว่าผู้ที่เคยออกกำลังกาย นอกจากนี้ การออกกำลังกายเป็นประจำ ยังเป็นปัจจัยในการที่จะช่วย ป้องกันโรคภัยไข้เจ็บบางอย่าง ทำให้มีอายุยืนยาว ไม่แก่ก่อนวัยอีกด้วย

และในปัจจุบัน กระแสสังคมได้หันมาให้ความสนใจเรื่องของสุขภาพมากขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของสุขภาพทางร่างกายหรือจิตใจ ซึ่งกระแสสังคมนี้เริ่มมีความคิดที่แตกต่างไปจากอดีตที่ มักจะให้ความสนใจเรื่องของสุขภาพเมื่อเกิดการเจ็บป่วยขึ้นมาเท่านั้น แต่ในปัจจุบันเราจะให้ ความสำคัญกับสุขภาพในด้านของการป้องกัน ระวัง รักษาไม่ให้เกิดโรค หรือป้องกันก่อนที่จะเกิด การเจ็บปวดขึ้น เพราะเริ่มมีการตระหนักถึงเรื่องของสุขภาพที่จะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของตัว บุคคล และ สิ่งต่าง ๆ โดยรอบ รวมถึงการพัฒนาประเทศชาติด้วย เพราะเมื่อบุคคลเป็นทรัพยากร ที่มีความสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ สุขภาพที่สมบูรณ์พร้อมของบุคคลและคุณภาพชีวิต ของบุคคลย่อมมีความสำคัญไม่แพ้กัน

เนื่องด้วยประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกก็ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของการออกกำลังกายเช่นกัน ทำให้องค์การอนามัยโลกมีนโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้เกิดขึ้น และเนื่องจากองค์การอนามัยโลกได้ กำหนดให้มีการเฉลิมฉลอง วันอนามัยโลกขึ้นในวันที่ 7 เมษายน ของทุกปี และในปี พ.ศ.2545 องค์การอนามัยโลกได้ให้ความสำคัญ กับความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย และการมีวิถีชีวิตที่ เชื่อมต่อสุขภาพ ภายใต้คำขวัญ Agita Mundo-Move for Health โดยมีคำขวัญภาษาไทยว่า "ขยับ กาย สบายชีวิต" สำหรับในประเทศไทยนั้น รัฐบาลได้มีนโยบายสร้างหลักประกันสุขภาพ เพื่อให้คน ไทยทุกคนมีสุขภาพที่ดี และสามารถเข้าถึงบริการทางด้านสุขภาพ ได้อย่างทั่วถึง ตามความจำเป็น

สำหรับในประเทศไทยนั้น ด้วยรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญ กับการเข้าถึงบริการ สุขภาพของคนไทย จึงได้กำหนดให้มีนโยบายเร่งด่วนเรื่อง การสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ภายใต้ชื่อ 30 บาทรักษาทุกโรค ซึ่งสามารถดำเนินการได้ครอบคลุมภายใน 1ปี แม้โครงการ30บาท รักษาทุกโรคจะให้หลักประกันในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขแก่ประชาชนได้ถ้วนหน้า แต่การ สร้างสุขภาพนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้คนไทยแข็งแรงเพื่อลดการเป็นสมาชิกซ่อม สุขภาพให้น้อยลง ประหยัดงบประมาณและลดอัตราป่วยและอัตราตาย โดยมาตรการที่สำคัญ

ได้แก่ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้จัดระบบโครงการรองรับกลยุทธ์ต่างๆ อย่างครอบคลุม และมีใจว่านโยบายการสร้างคนไทยให้แข็งแรงด้วยการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพจะนำพาคนไทยให้มีสุขภาพดี นอกจากนี้ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้ประกาศนโยบายและ เป้าหมายการรณรงค์ "ปีแห่งการสร้างสุขภาพ" ทั่วประเทศ ภายใต้กลยุทธ์ "รวมพลังสร้างสุขภาพ" เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2545 เพื่อให้ประชาชน ตลอดจนหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วม สนับสนุนให้เกิดการ "สร้าง" สุขภาพมากกว่า การ "ซ่อม" สุขภาพ กำหนดเป้าหมาย การรณรงค์ในปีแห่งการสร้างสุขภาพ 2545 โดยมีนโยบายปกครองท้องถิ่นต่างๆ สนับสนุนให้เกิด "ชมรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ" ที่เป็นแกนหลักอย่างน้อย ตำบล หรือเทศบาลละ 1 ชมรมทั่วประเทศ เพื่อเป็นแกนประสาน และส่งเสริมให้ประชาชนมีพฤติกรรม การออกกำลังกายมากขึ้น จะเห็นว่า การออกกำลังกาย เป็นกิจกรรมการสร้างสุขภาพที่สำคัญ และเป็นประโยชน์กับทุกๆ คน ซึ่งครอบคลุมทั้งนโยบายและเป้าหมาย รวม 9 องค์ประกอบ ที่จะนำพาประชาชนสู่สุขภาพดี ลดการเจ็บป่วยที่ป้องกันได้ โดยหนึ่งใน 9 องค์ประกอบที่สำคัญคือ การออกกำลังกาย ด้วยเหตุผลดังกล่าวกระทรวงสาธารณสุขจึงได้กำหนดให้มีวิสัยทัศน์และนโยบายในการดำเนินงาน ออกกำลังกาย โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 กระทรวงสาธารณสุขมีนโยบาย ยุทธศาสตร์หลักในเรื่องการออกกำลังกายเป็นประการสำคัญ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนไทยมีการออกกำลังกายอย่างยั่งยืนจนเป็นวิถีชีวิต และทำให้ประชาชนเกิดการรวมกลุ่มตระหนักในการสร้างสุขภาพ โดยมีชมรมสร้างสุขภาพเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินงาน โดยไม่ปฏิเสธช่องทางอื่น ๆ ที่จะมีส่วนช่วยสนับสนุนการดำเนินงาน ทั้งนี้ เพื่อให้คนไทยมีการออกกำลังกายตามเป้าหมาย เมื่อสิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ในปี พ.ศ. 2549 คนไทยอายุ 6 ปีขึ้นไปออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (www.anamai.moph.go.th)

และจากความพยายามในด้านต่าง ๆ ของรัฐบาลที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 นั้น ได้ส่งผลไม่น้อยเพียงใดต่อพฤติกรรมและการออกกำลังกายของประชาชน จึงมีการสำรวจสถานการณ์การออกกำลังกายของคนไทย ภายหลังมหกรรม "รวมพลังสร้างสุขภาพ ครั้งที่ 1" ที่ห้องสนามหลวง ในวันที่ 23 พฤศจิกายน 2545 ของกองออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กรมอนามัย ร่วมกับสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (www.anamai.moph.go.th) สำรวจสถานการณ์การออกกำลังกายของคนไทยที่มีอายุ 15-65 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 20 มิถุนายน - 7 กรกฎาคม 2546 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจพฤติกรรมการออกกำลังกาย/เล่นกีฬา และการเคลื่อนไหวร่างกาย สำรวจการรับรู้ของประชาชนต่อการจัดมหกรรมดังกล่าว ตลอดจนปัญหาอุปสรรคต่อการ

ออกกำลังกายและความต้องการบริการจากหน่วยงานของรัฐเพื่อส่งเสริมให้เกิดการออกกำลังกาย พบว่า

ผลการสำรวจพฤติกรรมการเล่นโยวร่างกายและออกกำลังกาย	
ออกกำลังกายสม่ำเสมอ อย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ วันละ 20 นาทีขึ้นไป	ร้อยละ 45.1
ออกกำลังกายน้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์	ร้อยละ 25.4
มีการเคลื่อนไหวออกแรง อย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ วันละ 30 นาทีขึ้นไป	ร้อยละ 11.0
มีการเคลื่อนไหวออกแรง 5-7 วันต่อสัปดาห์ วันละ 30 นาทีขึ้นไป	ร้อยละ 8.7
ออกกำลังกายน้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ และไม่เคลื่อนไหว ร่างกายหรือเคลื่อนไหวบ้างแต่บ่อยครั้ง	ร้อยละ 54.9

นอกจากนั้นยังพบการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ อีกมากมาย ที่เป็นไปตามเป้าหมาย ที่กระทรวงสาธารณสุขได้ตั้งไว้ คือ

- จำนวนชมรมออกกำลังกาย 47,035 ชมรม
- จำนวนสมาชิก 5,650,863 คน
- ร้อยละของจำนวนหมู่บ้าน = 64.6
- ในปี 2545 มีผู้ออกกำลังกายตามเกณฑ์ร้อยละ 19.2 (11 ล้านคน) แต่ในปี 2546 มีผู้ออกกำลังกายตามเกณฑ์ รวมการเล่นโยวร่างกาย และออกกำลังกายทุกประเภท มีมากถึงร้อยละ 46.8 (25 ล้านคน)

จากความพยายามของรัฐบาล และกระแสของสังคมที่พยายามให้ประชาชนหันมาให้ความสำคัญต่อเรื่องราวของสุขภาพกันอย่างมากมาย จึงไม่น่าแปลกใจที่ธุรกิจหลาย ๆ อย่างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสุขภาพก็ได้มีการเติบโตตามกันขึ้นมาอย่างมากมายเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจเกี่ยวกับอาหารเพื่อสุขภาพ, อาหารเสริมเพื่อสุขภาพต่าง ๆ เป็นต้น ต่างพากันออกมาเพื่อสนับสนุนแนวความคิดเหล่านี้กันอย่างกว้างขวาง หนึ่งในบรรดาธุรกิจเหล่านั้นก็คือ ธุรกิจเกี่ยวกับสถานออกกำลังกาย หลายคนคงสังเกตเห็นว่าธุรกิจด้านนี้ได้มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และขยายตัว

อย่างกว้างขวาง มีสถานออกกำลังกายเกิดขึ้นให้เห็นอย่างมากมาย โดยมีที่ตั้งอยู่แทบจะทั่วทุกแห่งภายในกรุงเทพ

ปัจจุบันธุรกิจเกี่ยวกับการจัดบริการด้านการออกกำลังกาย ซึ่งเอกชนดำเนินการในรูปแบบของ “สถานออกกำลังกาย” มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของสถานออกกำลังกายในโรงแรม สถานออกกำลังกายที่เกิดขึ้นตามหมู่บ้าน หรืออาคารสำนักงานต่าง ๆ เพราะว่าเอกชนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาว่ามีความจำเป็นต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งนับวันจะต้องทำงานแข่งกับเวลามากขึ้น ต้องประสบกับปัญหาการจราจร เสียเวลาอยู่บนท้องถนนมากกว่าอยู่ที่บ้าน คนในกรุงเทพมหานครจึงต้องหาทางออกให้กับตนเอง วิธีการหนึ่งคือการออกกำลังกายใน “สถานออกกำลังกาย” ที่ใกล้บ้านหรือใกล้ที่ทำงานและมีบริการดี และอีกหลายเหตุผลแตกต่างกันไป ซึ่งสถานออกกำลังกายที่เอกชนจัดให้บริการด้านการออกกำลังกายนั้น จำเป็นจะต้องมีการแข่งขันกันในเรื่องธุรกิจ การตลาด จึงต้องจัดให้มีบริการที่ดี มีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายที่ทันสมัย และครบครันเพื่อดึงดูดสมาชิก

ธุรกิจเกี่ยวกับ “สถานออกกำลังกาย” ซึ่งมีอยู่หลากหลายรูปแบบ ทั้งแบบ กิจกรรมในร่มหรือ กิจกรรมกลางแจ้ง โดยในปัจจุบันผู้ประกอบการในธุรกิจประเภทนี้ไม่ใช่เพียงผู้ประกอบการรายใหญ่เท่านั้น แต่มีผู้ประกอบการรายเล็ก ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย ทำให้การออกกำลังกายในสถานออกกำลังกายในปัจจุบัน สามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้ทุกชนชั้นมากขึ้น ไม่เฉพาะเจาะจงอย่างกลุ่มลูกค้าที่ต้องมีรายได้สูงเท่านั้น ซึ่งทำให้เกิดการแข่งขันกันทางการตลาดมากขึ้น ดังนั้นแต่ละสถานออกกำลังกายในแต่ละแห่ง ต่างต้องพยายามนำกลยุทธ์ต่าง ๆ มาใช้ในการดึงดูดลูกค้าให้มาเป็นสมาชิกสถานออกกำลังกายของตนให้มากขึ้น

จำนวนของสถานออกกำลังกายในกรุงเทพมหานครได้เพิ่มขึ้นจำนวนมาก ฉะนั้นประชาชนที่ต้องการการออกกำลังกาย จึงมีโอกาที่จะเลือกเป็นสมาชิกของศูนย์ต่าง ๆ ได้ตามความต้องการของตนเองและเมื่อประชาชนได้ออกกำลังกาย ก็จะทำให้เป็นผู้มีสุขภาพที่ดี เป็นประชากรที่มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

ดังนั้นการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อที่จะเป็นทางเลือกหนึ่งให้กับผู้ที่ต้องการทำธุรกิจทางด้านสถานออกกำลังกาย ในการที่จะนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ไปเป็นส่วนหนึ่งใน

การจัดการเกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งการวิจัยฉบับนี้คงมีประโยชน์ในด้านที่จะโน้มน้าวใจให้มีผู้มาใช้บริการของสถานออกกำลังกาย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อสำรวจลักษณะประชากรของผู้เป็นสมาชิกและไม่ได้เป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกาย
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการโน้มน้าวใจของสถานออกกำลังกายต่อผู้เป็นสมาชิกและผู้ไม่ได้เป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกาย

ปัญหาคำถามการวิจัย

1. ลักษณะประชากรของผู้เป็นสมาชิก และไม่ได้เป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อการโน้มน้าวใจของสถานออกกำลังกายต่อผู้เป็นสมาชิก และผู้ไม่ได้เป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกาย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการโน้มน้าวใจของสถานออกกำลังกาย” มีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 แห่ง โดยกำหนดระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ 1 กันยายน พ.ศ. 2547 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2548
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งสำรวจเฉพาะกลุ่มผู้ให้บริการสถานออกกำลังกายทั้ง 4 แห่ง กลุ่มผู้มาเป็นสมาชิกบริการและไม่ได้มาเป็นสมาชิกสถานออกกำลังกายทั้ง 4 แห่ง รวมเป็นจำนวน 256 คน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะประชากร

หมายถึง เพศ, ช่วงอายุ 4 ช่วงที่มีการออกกำลังกายต่างกัน, สถานภาพสมรส, อาชีพ, รายได้, ระดับการศึกษาของบุคคลที่เป็นสมาชิกและไม่ได้เป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกาย

ปัจจัยที่มีผลต่อการโน้มน้าวใจให้ออกกำลังกาย

หมายถึง สิ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการออกกำลังกาย อาจจะประกอบไปด้วย ความรู้, ทศนคติ, และพฤติกรรม แต่ในที่นี้อาจจะมีตัวแปรไม่ครบ หรืออาจจะไม่เรียงลำดับตามนั้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการโน้มน้าวใจให้มาเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกาย

หมายถึง สิ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการมาออกกำลังกายที่สถานออกกำลังกาย

การโฆษณาประชาสัมพันธ์

หมายถึง วิธีการที่ทางสถานออกกำลังกายใช้เพื่อจูงใจให้ผู้ที่ไม่มาเป็นสมาชิกหันมาเป็นสมาชิกมากขึ้น และพยายามรักษากลุ่มผู้เป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกายที่มีอยู่เดิมให้ยังคงมาเป็นสมาชิกต่อไป

การใช้สื่อบุคคล

หมายถึง การโน้มน้าวใจให้บุคคลมาเป็นสมาชิกของสถานออกกำลังกาย ด้วยการให้ วาจาชักชวนตัวต่อตัว หรือการชักชวนปากต่อปาก, อิทธิพลกลุ่มรอบตัว ได้แก่ ครอบครัว, กลุ่มที่ทำงาน, เพื่อน

นโยบายรัฐบาล

หมายถึง แนวความคิดของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องการออกกำลังกายของคนในสังคม

กระแสสังคม

หมายถึง รูปแบบของความคิด และการปฏิบัติตัวของคนในสังคมเกี่ยวกับเรื่องของการออกกำลังกาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นการศึกษาเพื่อให้ได้รับทราบถึงปัจจัยที่จะเป็นแรงจูงใจต่อการโน้มน้าวในทางการสื่อสาร
2. ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำไปปรับใช้ในการวางแผนเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปหันมาออกกำลังกายกันมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย